

SVÅRTOLKAD LAG GÖR ATT MÄNNISKOHANDLARE GÅR FRIA

För den som bedriver människohandel i Sverige är riskerna låga och vinsterna stora. Oklarheter i hur domstolarna ska tolka lagarna gör att nästan ingen blir dömd för människohandel eller människoexploatering.

– Lagstiftningen är komplext utformad och det gör den mycket svår att använda i praktiken. Vi bedömer att regeringen behöver se över om lagstiftningen kan bli enklare så att den blir mer effektiv, säger Paulina Bolton, utredare på Jämställdhetsmyndigheten.

Svenska myndigheter kommer varje år i kontakt med hundratals misstänkta offer för människohandel eller människoexploatering. Dessutom finns ett stort mörkertal. Men få ärenden leder till åtal och under förra året kom bara två fällande domar – en för människohandel och en för människoexploatering.

– Människohandlare kan göra stora ekonomiska vinster på att exploatera andra människor och det blir ännu mer lockande när risken att åka fast är låg. Sverige har fått kritik från internationellt håll för att vi har så få fällande domar. Samtidigt får brottsoffren sällan upprättelse och när fallen inte går till åtal kan de utsatta ofta inte heller få stöd eller skydd från det offentliga samhället, säger Paulina Bolton.

Jämställdhetsmyndigheten samordnar det nationella arbetet mot människohandel och har tagit fram två forskningsstudier om domstolarnas svårigheter att använda och tolka lagstiftningen.

– Domstolarna behöver utbildning i vad det innebär att vara utsatt för de här brotten och hur gärningspersoner använder sig av den sårbarheten för att utöva makt och kontroll. Vi ser också att brottsoffer sällan vill eller vågar medverka i en brottsutredning, säger Paulina Bolton.